

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 165/2026-43

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/85/2022 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/85/2022 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **800 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Humenné **p o v i n n ý** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Okresný súd Humenné **j e p o v i n n ý** nahradiť trovy právneho zastúpenia **1 014,41 eur** a zaplatiť ich na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. januára 2026 a doplnenou 9. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/85/2022. Navrhuje uložiť príkaz okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov a priznať finančné zadost'účinenie 8 500 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh ústavný súd zistil, že napadnuté konanie začalo 8. júna 2022 podaním žaloby sťažovateľa o náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Uznesením č. k. 6C/85/2022-129 z 20. decembra 2022 okresný súd spojil napadnuté konanie na spoločné konanie s konaním vedeným pod sp. zn. 21C/85/2022, pričom rozhodol, že konanie bude vedené pod sp. zn. 6C/85/2022.

3. Dňa 21. marca 2023 sa v napadnutom konaní uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd vykonal dokazovanie, pričom pojednávanie odročil na 1. jún 2023 na účel výsluchu svedkov. Na pojednávaní 19. septembra 2023 okresný súd po vypočutí dvoch svedkov odročil pojednávanie na 24. október 2023, ktorý bol na základe upovedomia z 18. októbra 2023 odročený na 7. november 2023. Na pojednávaní 25. januára 2024 okresný súd po tom, čo uznesením pripustil zmenu žalobného petitu, pojednávanie odročil na 14. marec 2024. Na tomto pojednávaní vyhlásil rozsudok č. k. 6C/85/2022-476, ktorým rozhodol takto:

„I. Žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi 344,16 eur z titulu náhrady škody a 4.000,-- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Návrh na prerušenie konania zamietla.

IV. Žalovanej vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania týkajúceho sa náhrady škody nepriznáva.

V. Žalobcovi priznáva vo vzťahu k žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy z titulu náhrady nemajetkovej ujmy s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.“

4. Proti prvému prvoinštančnému rozsudku žalovaný podal 15. apríla 2024 a sťažovateľ 9. mája 2024 odvolanie.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 5Co/42/2024-595 z 26. júna 2025 napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku I, II, IV, V zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nedostatočnosti a nepreskúmateľnosti jeho záverov.

6. Po vrátení veci okresnému súdu na pojednávaní 30. septembra 2025 súd rozsudkom č. k. 6C/85/2022-623 žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanej vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

7. Sťažovateľ podal 28. novembra 2025 proti rozsudku okresného súdu z 30. septembra 2025 odvolanie do výroku I a výroku II. Dňa 22. decembra 2025 bolo sťažovateľovi doručené vyjadrenie žalovaného k odvolaniu sťažovateľa z 9. decembra 2025, na ktoré reagoval vyjadrením z 23. decembra 2025. Dňa 31. decembra 2025 sa žalovaný vyjadril k vyjadreniu sťažovateľa, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 23. januára 2026. K tomuto vyjadreniu sa vyjadril 26. januára 2026.

8. Sťažovateľ uvádza, že ku dňu podania ústavnej sťažnosti nebol spisový materiál opakovane predložený odvolaciemu súdu, pričom vo veci sa stále vykonávajú úkony spojené s predložením odvolania na odvolacom súde.

9. Sťažovateľ v tomto smere namieta postup prvoinštančného súdu, v dôsledku ktorého ani po takmer 4 rokoch nebolo právoplatne rozhodnuté o uplatnenom nároku sťažovateľa ani o nároku na náhradu trov konania vrátane ich výšky. Stav právnej neistoty vo veci pretrváva napriek tomu, že ide o konanie, v ktorom si sťažovateľ uplatňuje nárok z titulu nezákonného trestného stíhania a ktoré si vzhľadom na svoju povahu vyžaduje osobitnú rýchlosť v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.

10. Sťažovateľ zastáva názor, že prieťahy v konaní sú dôsledkom najmä nesústreďeného a neefektívneho postupu okresného súdu pri vydaní prvého rozsudku, ktorý bol následne odvolacím súdom zrušený pre arbitrárnosť a porušenie práva na spravodlivý proces.

11. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 176/2026-12 z 25. marca 2025 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie mestského súdu

12. Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr 4002/26 zo 7. apríla 2026 v podstatnom k skutkovej a právnej zložitosti napadnutého konania uviedol, že ide o štandardnú vec, ktorá nevykazuje znaky skutkovej alebo právnej zložitosti. Sťažovateľovi vytkol, že podal dve samostatné žaloby, na rovnakom skutkovom a právnom základe, ktoré bolo potrebné spojiť do jedného konania. K prekážkam postupu súdu uviedol, že sťažovateľ podal dva návrhy na prerušenie konania, v jednom navrhol predloženie veci ústavnému súdu v súvislosti so zákonom č. 514/2003 Z. z., v druhom prípade žiadal konanie prerušiť z dôvodu dodatočnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Prvý návrh zamietol rozsudkom vo veci samej, v druhom prípade vyhovel a konanie prerušil do rozhodnutia o žiadosti sťažovateľa, avšak najneskôr do 6. novembra 2023. Podľa názoru súdu sťažovateľ tiež prispel k predĺženiu napadnutého konania, a to nepredložením potrebných listinných dôkazov včas, svojou dodatočnou žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku, opakovanou žiadosťou o pripustenie zmeny žalobného návrhu. Súd podľa vlastného presvedčenia nespôsobil žiadne prieťahy, súd postupoval v súlade s procesnými predpismi a na žiadosť strán dvakrát odročil termín pojednávania. Po zrušení rozsudku bolo o nárokoch sťažovateľa rozhodnuté na prvom nariadenom pojednávaní. Vychádzajúc z uvedeného, súd navrhol, aby ústavný súd sťažnosti v celom rozsahu nevyhovel.

13. Okresný súd vo svojom vyjadrení zároveň poskytol stručnú chronológiu úkonov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

- 9. 6. 2022 – bola podaná žaloba,
- 17. 6. 2022 – žalobca bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku,
- 20. 6. 2022 – bol zaplatený súdny poplatok za žalobu,
- 13. 7. 2022 – žalovanému bola doručená žaloba spojená s výzvou na vyjadrenie k žalobe,

- 22. 7. 2022 – súdu bolo doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe,
- 26. 9. 2022 – vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo zaslané žalobcovi na vyjadrenie,
- 26. 9. 2022 – doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej k žalobe,
- 21. 11. 2022 – bola žalovanej doručená výzva na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu,
- 30. 11. 2022 – bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu,
- 20. 12. 2022 – bolo vydané uznesenie o spojení vecí s vecou vedenou pod sp. zn. 21C/85/2022 s tým, že konanie sa ďalej bude viesť pod sp. zn. 6C/85/2022; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. januára 2023,
- 21. 3. 2023 – pojednávanie, ktoré bolo odročené na účel výsluchu svedkov a predloženie vyjadrenia generálnej prokuratúry k nároku na predbežné prerokovanie nároku, a to na 1. jún 2023,
- 24. 3. 2023 – žalobca doručil listinné dôkazy,
- 3. 5. 2023 – žalobca doručil súdu návrh na prerušenie konania a návrh na pripustenie zmeny žalobného petitu,
- 9. 5. 2023 – bol zrušený termín pojednávania určeného na 1. januára 2023 z dôvodu rozhodnutia o návrhu žalobcu na prerušenie konania,
- 19. 5. 2023 – žalovaná zaslala vyjadrenie k návrhu na zmenu žalobného petitu a návrhu na prerušenie konania,
- 31. 5. 2023 – súd vydal uznesenie, ktorým rozhodol o pripustení zmeny žalobného petitu a o prerušení konania, do skončenia dodatočného konania o žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku, najneskôr do 6. novembra 2023; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18. júna 2023,
- 17. 7. 2023 – bol určený termín pojednávania na 21. september 2023 na účel výsluchu svedkov,
- 3. 8. 2023 – súdu bola doručená žalobcom žiadosť o zmenu termínu pojednávania pre kolíziu s iným pojednávaním,
- 14. 8. 2023 – o žiadosti žalobcu bolo rozhodnuté tak, že pojednávanie určené na 21. september 2023 bolo odročené na 19. september 2023,
- 19. 9. 2023 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom súd vypočul navrhnutých svedkov; bolo odročené na 24. október 2024 na účel predloženia ďalších listinných dôkazov,
- 16. 10. 2023 – súdu bola doručená žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti konajúceho prokurátora a tiež z dôvodu pracovnej porady ostatných prokurátorov, zvolanej generálnou prokuratúrou,
- 16. 10. 2023 – súdu bolo doručené podanie žalobcu, ktorým doplnil dokazovanie vo veci,
- 18. 10. 2023 – súd rozhodol o žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania a určil nový termín na 7. november 2023,
- 26. 10. 2023 – súdu bolo doručené vyjadrenie žalovanej k nároku žalobcu,

- 7. 11. 2023 – uskutočnilo sa pojednávanie, ktoré bolo odročené na 5. december 2023 na účel predloženia vyjadrenia žalovanej k vyčíslenej výške trov trestného konania,
- 10. 11. 2023 – bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej k zmene výšky trov trestného konania,
- 21. 11. 2023 – bolo doručené podanie žalovanej žalobcovi na vyjadrenie,
- 29. 11. 2023 – bolo doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej a návrhu žalobcu na pripustenie zmeny žaloby,
- 29. 11. 2023 – výzva súdu adresovaná žalobcovi na predloženie listinných dôkazov k výške trov trestného konania,
- 4. 12. 2023 – žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania z dôvodu potreby zabezpečenia listinných dôkazov,
- 4. 12. 2023 – bolo rozhodnuté o odročení pojednávania na 25. január 2024,
- 20. 12. 2023 – podanie žalobcu, ktorým boli doložené listinné dôkazy k výške trov trestného konania,
- 25. 1. 2024 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bola pripustená zmena žalobného petitu a pojednávanie bolo odročené na 14. marec 2024 z dôvodu uloženia povinnosti žalovanej preukázať skutočnosti o doručení návrhu žalobcu na aplikáciu § 363 Trestného poriadku a zároveň rozhodnutí o ňom,
- 26. 1. 2024 – bolo doručené podanie žalovanej na základe predchádzajúcej výzvy súdu spolu s listinnými dôkazmi,
- 14. 3. 2024 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ktorým čiastočne žalobe vyhovel, v prevyšujúcej časti zamietol, návrh na prerušenie konania zamietol, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania z prisúdenej sumy,
- 16. 4. 2024 – súdu bolo doručené odvolanie žalovanej proti už uvedenému rozsudku,
- 9. 5. 2024 – súdu bolo doručené odvolanie žalobcu proti hore uvedenému rozsudku,
- 21. 5. 2024 – žalobca vyzvaný bol na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie,
- 11. 6. 2024 – žalobca zaplatil súdny poplatok za odvolanie,
- 3. 7. 2024 – bola doručená výzva žalobcovi a žalovanej na vyjadrenie k podaným odvolaniam,
- 10. 7. 2024 – doručené vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu,
- 15. 7. 2024 – doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej,
- 16. 7. 2024 – výzva súdu adresovaná žalobcovi a žalovanej, aby sa vyjadrili k vyjadreniu protistranu k odvolaniu,
- 19. 7. 2024 – doručené vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu žalobcu,
- 22. 7. 2024 – doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej,
- 13. 8. 2024 – výzva súdu žalobcovi na vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej,
- 14. 8. 2024 – súdu bolo doručené vyjadrenie žalobcu na základe už uvedenej výzvy,

- 19. 8. 2024 – súdom bola doručená výzva žalovanej na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu,
- 30. 8. 2024 – bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej na základe už uvedenej výzvy,
- 6. 9. 2024 – bolo doručené vyjadrenie žalovanej, ktoré bolo zaslané žalobcovi na vedomie,
- 13. 9. 2024 – žalobca doručil súdu vyjadrenie,
- 17. 9. 2024 – doručené vyjadrenie žalobcu žalovanej na vedomie,
- 23. 9. 2024 – spis zaslaný Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o odvolaní žalobcu a odvolanie žalovanej,
- 1. 8. 2025 – spis vrátený z Krajského súdu v Prešove spolu s uznesením z 26. júna 2025 o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie,
- 1. 8. 2025 – sudkyňa dala pokyn kancelárii na doručenie uznesenia krajského súdu stranám sporu na vyjadrenie v lehote 10 dní,
- 5. 8. 2025 – súdu bolo doručené vyjadrenie žalovanej k uzneseniu krajského súdu,
- 28. 8. 2025 – bol určený termín pojednávania na 30. september 2025,
- 30. 9. 2025 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol,
- 28. 11. 2025 – doručené odvolanie žalobcu proti rozsudku,
- 2. 12. 2025 – žalovanej bola doručená výzva na vyjadrenie k odvolaniu žalobcu,
- 9. 12. 2025 – súdu bolo doručené vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu,
- 17. 12. 2025 – súd doručil vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcovi na vyjadrenie,
- 29. 12. 2025 – doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej,
- 30. 12. 2025 – súd doručil výzvu žalovanej na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu,
- 2. 1. 2026 – doručené vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu žalobcu žalobcovi,
- 8. 1. 2026 – súd doručil vyjadrenie žalovanej žalobcovi na vedomie,
- 27. 1. 2026 – súdu bolo doručené vyjadrenie žalobcu,
- 27. 1. 2026 – spis bol predložený Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o odvolaní žalobcu,
- 24. 3. 2026 – Krajský súd v Prešove verejne vyhlásil rozsudok, ktorým potvrdil rozsudok súdu (o zamietnutí žaloby a nepriznaní nároku na náhradu trov konania) prvej inštancie ako vecne správny. Krajský súd sám elektronicky zasielal stranám svoje rozhodnutie. Súdny spis bol okresnému súdu vrátený 27. apríla 2026.

III.

Replika sťažovateľa

14. Sťažovateľ k vyjadreniu okresného súdu 14. apríla 2026 doručil stanovisko, v ktorom v podstatnom zotrval na dôvodnosti podanej ústavnej sťažnosti. V stanovisku vyjadril nesúhlas s niektorými parciálnymi závermi okresného súdu ohľadom jeho postupu, ďalej citoval viaceré

rozhodnutia ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). V podstatnom len zdôraznil, že súd sa vo svojom vyjadrení opomenul vyjadriť k zrušeniu rozsudku.

15. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, so stanoviskom mestského súdu, duplikou sťažovateľa, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Ústavný súd po preskúmaní veci konštatuje, že stručná chronológia úkonov, tak ako ju opísal mestský súd vo svojom vyjadrení (bod 19), zodpovedá obsahu súdneho spisu, ktorý bol ústavnému súdu predložený spolu s týmto vyjadrením.

17. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru ESLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

18. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

19. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa uvedených kritérií posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

20. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že ide o štandardnú vec, ktorá v okolnostiach veci nevykazuje prvky skutkovej či právnej zložitosti, teda dospel k rovnakému záveru ako okresný súd vo svojom vyjadrení. Z hľadiska predmetu sporu – náhrady za trestné stíhanie – ide o konanie, ktoré si vyžadovalo osobitnú rýchlosť.

21. Pri skúmaní správania sťažovateľa v napadnutom konaní ústavný súd akceptoval výhrady okresného súdu, keď dospel k záveru, že sťažovateľ svojím postupom tiež prispel k celkovej dĺžke napadnutého konania, keď nepredložil spolu s návrhom dôkazy o škode (náklady právneho zastúpenia), ďalej tým, že pred podaním žaloby si predbežne neuplatnil nárok na príslušnom

orgáne, zmenami žalobného petitu, svojimi návrhmi na prerušenie konania a tiež svojimi dvoma žiadosťami o zmenu termínu pojednávania. Všetky tieto skutočnosti aj podľa názoru ústavného súdu čiastočne prispeli k dĺžke napadnutého konania, za ktoré nenesie zodpovednosť konajúci súd.

22. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietáhov v napadnutom konaní.

23. Z chronológie postupu mestského súdu v napadnutom konaní vyplýva, že súd konal priebežne v primeraných časových odstupoch. Je potrebné prisvedčiť sťažovateľovi, že o neefektívnosti postupu súdu prvej inštancie svedčí fakt, že odvolací súd musel zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu nepreskúmateľnosti jeho odôvodnenia, a teda porušenia práv sťažovateľa na spravodlivý proces.

24. Tento neefektívny postup zapríčinil predĺženie napadnutého konania približne o 11 mesiacov. Ústavný súd preto, prihliadajúc na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, dospel k záveru, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

25. Vzhľadom na skutočnosť, že už o odvolaniach bolo odvolacím súdom rozhodnuté, pričom samotné rozhodnutie odvolacieho súdu už aj nadobudlo právoplatnosť jeho doručením stranám sporu, možno konštatovať, že označená vec už v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľa bola právoplatne skončená. Z uvedeného dôvodu ústavný súd neprikázal okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov (bod 4 výroku nálezu).

V.

Primerané finančné zadost'účinenie

26. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

27. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadal o priznanie primeraného finančného zadost'účinenia 8 500 eur, čo odôvodnil pretrvávajúcim stavom právnej neistoty, povahou a významom sporu pre sťažovateľa.

28. Cieľom primeraného finančného zadost'účinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení primeraného finančného zadost'účinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESĽP, ktorý spravodlivé finančné zadost'účinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

29. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania, zistenú neefektívnu činnosť, berúc do úvahy predmet napadnutého konania, súčasný právoplatný stav vo veci samej, ako aj všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd považoval priznanie 800 eur pre sťažovateľa za primerané finančné zadost'účinenie (bod 2 a 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

30. Ústavný súd, vychádzajúc z § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, priznal podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2026 (príprava a prevzatie vecí, písomné vyhotovenie ústavnej sťažnosti) v hodnote po 396,50 eur a dvoch režijných paušálov po 15,86 eur. Za vyjadrenie právneho zástupcu k stanovisku okresného súdu odmenu nepriznal, keďže neobsahovalo žiadne nové skutočnosti ani argumentáciu, ktorá by ústavnému súdu nebola známa zo sťažnosti, resp. z obsahu predloženého súdneho spisu. Uvedené sumy sa zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 23 %, keďže právny zástupca sťažovateľa je platiteľom tejto dane. Ústavný súd tak v súhrne priznal náhradu trov konania 1 014,41 eur (bod 4 výroku nálezu).

31. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2026

Peter Molnár
predseda senátu